

บทที่ ๓

วิธีดำเนินงาน

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินงานเป็นขั้น ๆ ดังนี้ คือ

๑. การศึกษาคนครัว

๑.๑ ผู้วิจัยได้ศึกษาหนังสือ เอกสาร วารสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรสังคมศึกษา

๑.๒ ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา พุทธศักราช ๒๕๐๘ และแนวแนวหลักสูตรวิชาลังค์ศึกษาของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการปกครอง กิจกรรมศึกษาชีวิการ

๑.๓ สัมภาษณ์ศึกษานิเทศก์ สายสังคมศึกษา หัวหน้าหมู่วิชาลังค์ศึกษา และอาจารย์ผู้สอนสังคมศึกษา เกี่ยวกับการจัด และการดำเนินงาน ปัญหาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรสังคมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

๒. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้น ๒ ชุด สำหรับอาจารย์ผู้สอนวิชาสังคมศึกษา และนักศึกษาของวิทยาลัยครุภัณฑ์ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา

๒.๑ แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ แบบสอบถามประเมินคุณภาพส่วนที่เป็นแบบกำหนดค่าตอบให้เลือก แบบตารางเมินค่า (Rating Scale) และแบบให้ตอบโดยอิสระ ซึ่งรวมรายละเอียดเกี่ยวกับตัวอาจารย์การจัดกิจกรรม ขอคิดเห็น ปัญหา ตลอดจนข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรสังคมศึกษา หัตถกรรมนั้นจะได้นำผลที่ได้จากการให้คะแนน และขอคิดเห็นของอาจารย์สังคมศึกษา มาวิเคราะห์ค่าตอบเป็นร้อยละ ของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม และหากาเฉลี่ยหนึ่งของค่าตอบจากการประเมินค่า ทางส่วนที่เป็นแบบมาตรฐาน และนำเสนอด้วยประยุกต์การวิจัยต่อไป

๒.๒ แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา แบบสอบถามมีลักษณะคล้ายกับแบบสอบถามของอาจารย์ ที่จะประกอบด้วยส่วนที่เป็นแบบกำหนดค่าตอบให้เลือก แบบปัจจุบันแบบสอบถาม (Rating Scale) และแบบให้ตอบโดยอิสระ เพื่อรับรวมรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักศึกษา ข้อคิดเห็นของนักศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรม ข้อคิดเห็น และปัญหา ตลอดจนขอเสนอแนะในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรสังคมศึกษา ข้อมูลที่ได้จากการแบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยได้นำไปวิเคราะห์ค่าตอบเป็นร้อยละจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และหากค่าเฉลี่ยนำหนักของค่าตอบจากการปัจจุบันแบบสอบถามทางมาทางไป และหากค่าเฉลี่ยนำหนักของค่าตอบจากการปัจจุบันแบบสอบถามทางมาทางไป เป็นแนวมาตรฐาน และควรนำไปใช้ในต่อไป

๒.๓ การทดลองใช้แบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามพัฒนาขึ้นของอาจารย์ และของนักศึกษาไปให้อาจารย์ผู้สอนสังคมศึกษาจำนวน ๓ คน ลองตอบ ได้แก้อาจารย์

วิทยาลัยครุฑอมปีง ๑ คน

วิทยาลัยครุฑีเชียงใหม่ ๑ คน

วิทยาลัยครุฑะเชิงเทรา ๑ คน

และทดลองถามนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการที่ศึกษาของวิทยาลัยครุฑอมปีง จังหวัดราชบุรี จำนวน ๔๐ คน ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามนี้มาวิเคราะห์ค่าตอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรต่อไป

๓. ตัวอย่างประชากร ได้แก่

๓.๑ อาจารย์ผู้สอนสังคมศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาในวิทยาลัยครุฑะ ๗ แห่ง ในกรุงเทพมหานคร ได้แก้อาจารย์

๑. วิทยาลัยครุฑะเนียม จำนวน ๒ คน

๒. วิทยาลัยครุฑะนานสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน ๙๕ คน

๓. วิทยาลัยครุฑะสวนสุนันทา จำนวน ๕ คน

๔. วิทยาลัยครุฑะสวนดุสิต จำนวน ๗๖ คน

๕. วิทยาลัยครุพัฒน์ จำนวน ๗ คน

๖. วิทยาลัยครุพัฒน์วิทยาดิจิทัล จำนวน ๙ คน

๗. วิทยาลัยครุภัณฑ์ จำนวน ๕ คน

๓.๒ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นปีที่ ๑ และ ๒ ของ

วิทยาลัยครุทั้ง ๗ แห่ง โดยสูงต่ำอย่างนักศึกษา แห่งละ ๑๐๐ คน

๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล

๔.๑ ผู้วิจัยได้คิดเห็นขอความยินยอมร่วมมือจากการฝึกหัดครุพัฒน์ สำหรับไปติดตอกับผู้อำนวยการวิทยาลัยครุทั้ง ๗ แห่ง ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้แจ้งวัสดุประสงค์ ขอบเขตของการวิจัย แก้ไขคำนิยามการ และหัวหน้าหมวดวิชาสังคมศึกษา ของวิทยาลัยครุที่เป็นตัวอย่างประชากร พิรุณพัฒนาแบบสอบถามไปส่ง และกำหนดคัน เวลา ที่จะไปควบคุมการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาและรับแบบสอบถามคืนด้วย

๔.๒ การส่งแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้เริ่มส่งแบบสอบถามครั้งแรกวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ.๒๕๖๖ ได้เก็บแบบสอบถามครบทามจำนวนที่ต้องการ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๖

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามอาจารย์ไปตามจำนวนสถิติอาจารย์ผู้สอนสังคมศึกษา ของกรรมการฝึกหัดครุพัฒน์ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งสถิตินี้ไม่ได้แยกจำนวนอาจารย์ที่สอนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาตอนต้น หรือตอนปลาย แบบสอบถามตามของอาจารย์ที่ส่งไปยังวิทยาลัยครุศาสตร์ จำนวน ๙๖ ชุด ได้รับคืน ๔๔ คัดเลือกเพื่อใช้ในการวิจัยนี้ เพียง ๔๕ ชุด สำหรับแบบสอบถามของนักศึกษาที่ได้ส่งไปยังวิทยาลัยครุพัฒน์แห่ง แห่งละ ๑๐๐ ชุด ได้รับคืนและถูกเลือกไว้แห่งละ ๑๐๐ ชุด

๕. วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

จากแบบสอบถามอาจารย์จำนวน ๔๕ ชุด และแบบสอบถามนักศึกษาจำนวน ๑๐๐ ชุด ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามคัดเลือกมาวิเคราะห์ข้อมูล คิดคำนวณเป็นร้อยละ

จากจำนวนผู้ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และหาค่าเฉลี่ยของคำตอบแบบประเมินค่า (Rating Scale) โดยกำหนดคะแนน (Weight) ออกเป็นระดับความวิธีของดิเกอร์ต ^๙ (Likert) คือกำหนดคะแนนเป็นดังนี้

ค่อนข้างมากที่สุด	หรืออุบัติร้าย	ให้คะแนนเป็น ๕
ค่อนข้าง	หรือบอยครั้ง	ให้คะแนนเป็น ๔
ปานกลาง	หรือบางครั้ง	ให้คะแนนเป็น ๓
ไม่ค่อยตื้	หรือน้อยครั้ง	ให้คะแนนเป็น ๒
ไม่ค่อยเลย	หรือไม่เคยเลย	ให้คะแนนเป็น ๑
เมื่อไคราค่าคะแนนแล้ว ญูวิจัยไปคำนวณคั่งกล่าวมาคิดคำน้ำหนักของคะแนน		

และกำหนดระดับค่าเฉลี่ยของการรวมกิจกรรม และความคิดเห็น ดังนี้

ระดับค่าเฉลี่ย	๔.๖๖ - ๕.๐๐	คิดเป็นค่า	มากที่สุด
ระดับค่าเฉลี่ย	๓.๔๖ - ๔.๘๖	คิดเป็นค่า	มาก
ระดับค่าเฉลี่ย	๒.๔๖ - ๓.๘๖	คิดเป็นค่า	ปานกลาง
ระดับค่าเฉลี่ย	๑.๔๖ - ๒.๘๖	คิดเป็นค่า	น้อย
ระดับค่าเฉลี่ย	๐.๘๐ - ๑.๘๖	คิดเป็นค่า	น้อยที่สุด

การประเมินค่าอีกแบบหนึ่ง กำหนดคะแนนออกเป็น ๓ ระดับ คือกำหนดคะแนนเป็นดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนนเป็น ๓
มาก	ให้คะแนนเป็น ๒
ปานกลาง	ให้คะแนนเป็น ๑
เมื่อไคราค่าคะแนนแล้ว ญูวิจัยไปคำนวณคั่งกล่าวมาคิดคำน้ำหนักของคะแนน	

และกำหนดระดับค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น ดังนี้

^๙ John W. Best, Research in Education (New Delhi. :

ระดับค่าเฉลี่ย	๒.๕๖ - ๓.๐๐	คิดเป็นค่ามากที่สุด
ระดับค่าเฉลี่ย	๑.๕๖ - ๒.๕๕	คิดเป็นค่ามาก
ระดับค่าเฉลี่ย	๐.๕๖ - ๑.๕๕	คิดเป็นค่าปานกลาง

จากการกำหนดค่าของคะแนนคงคล่อง ผู้วิจัยได้นำมาหาค่าเฉลี่ยจากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum f_x}{N}$$

\bar{X} = ค่าเฉลี่ยของมัชชีมิ่ล_explanatory

N = f = จำนวนค่านวนค่าตอบทั้งหมด

f = จำนวนความถี่

X = คะแนนของ Code คือ ๕, ๔, ๓, ๒, ๑
หรือ ๗, ๖, ๕

และหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าตอบแทนข้อ โดยใช้สูตรดังนี้^๒

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum f_x^2}{N} - \left(\frac{\sum f_x}{N} \right)^2}$$

จากการคิดค่าเฉลี่ยในอัตราอยละของจำนวนค่าตอบทั้งหมด และการหาค่าเฉลี่ยของคะแนน ผู้วิจัยจะได้นำเสนอผลของการวิจัยในรูปตาราง และการอภิปรายผลเชิงบรรยายต่อไป

^๒ ประกอบ กรณสูตร, สหพิทยาลัยประยุกต์สำหรับครู (พิมพ์ครั้งที่ ๒,

พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๓), หน้า ๔๐.

^๓ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔๙.